

Til 8. Det ved Finansloven for 1898—99 under denne Konto bevilgede Beløb 1,790 Kr., jfr. Anmærkningerne til Forslaget til bemeldte Lov (Rigsdagstidenden for 1897—98, Tillæg A., Sp. 935—36) er nedsat med 80 Kr. til den sædvanlige Klædning til Bægteren, der kun bevilges hvert 2det Aar (i de citerede Anmærkninger til Finanslovsforslaget for 1898—99 staar ved en Trykfejl hvert 3die Aar).

Til 9. Som i Finansloven for 1898—99.

Til V. A. 2. Som i Finansloven for 1898—99.

Til V. A. 3.

Til Indtægten. Som i Finansloven for 1898—99.

Til Udgiften.

Til 1—7. Som i Finansloven for 1898—99, jfr. Anmærkningerne til Forslaget til bemeldte Lov (Rigsdagstidenden for 1897—98, Tillæg A., Sp. 935—38).

Til V. B. a. Som i Finansloven for 1898—99.

Til V. B. b. 1. a. og b. Vigeledes, jfr. Anmærkningerne til Forslaget til bemeldte Lov (Rigsdagstidenden for 1897—98, Tillæg A., Sp. 937—38).

Til V. B. b. 1. c. Som i Finansloven for 1898—99.

Til V. B. b. 2. Det hidtil under denne Konto ordinært bevilgede Beløb foreslaas efter Indstilling fra Direktøren for Nationalmuseets 2den Afdeling forhøjet med 1,500 Kr. til Forøgelse af det 2den Afdeling hidtil tilstaaede Annuum til Samlingernes Vedligeholdelse og Forøgelse, hvilket har andraget 1,500 Kr. og saaledes nu foreslaas fordoblet. Til Begrundelse af dette Forslag skal man bemærke, at da man ved den i 1892 iværksatte Omordning af Museerne fastslog Bevillingerne for de forskellige Afdelinger, tilbødtes der under nærværende Konto Mønt- og Medaljesamlingen 4,700 Kr., Nationalmuseets 1ste Afdeling 9,300 Kr. og sammes 2den Afdeling som ovenfor anført 1,500 Kr. Anjættelsen af disse Summer fremkom vel nærmest ved en Beregning og Sammenligning af de Beløb, som i Tiden før 1892 vare anvendte til Forøgelser af de paagældende Samlinger; men siden da have Forholdene udviklet sig saaledes, at Størrelsen af den Nationalmuseets 2den Afdeling saaledes tilbedte Bevilling ikke længer er adækvat Udtryk for Omfanget af de Krav, som Afdelingen bør stille for at kunne sikre sig den nødvendige Tilgang af historiske og arkæologiske værdifulde Genstande. Grunden hertil er en dobbelt. For det første har Dyrettelser af det tidligere oldnordiske Museums historiske Afdeling som en selvstændig bestyret Samling naturligvis medført, at der med større Kraft end tidligere arbejdes hen til denne Samlings Fuldstændiggørelse og plannæssige Ordning, idet den indenfor sin Ramme saavidt muligt bør indeholde typiske Eksempler paa alt, hvad der har Betydning for Dplysning af de svundne Tidens Kulturliv; men dernæst maa erindres, at medens der tidligere var en forholdsvis let og billig Adgang til Erhvervelse af slige Kulturgjenstande, dels fra Kirkerne, som uden Bederlag afgav sjældne og kostbare Inventariegenstande til Museet, dels fra private, som af Interesse for Samlingen og fordi Genstandene endnu ikke besad nogen større Salgsverdi overdrog Museet disse dels som Gave, dels for en ringe Betaling, er der nu flaaet en Bom for Forøgelser ad denne lette og billige Vej. Fra Kirkerne udbetres saa godt som intet, efter at man har lært at skønne paa det gamle Inventariums historiske og kunstneriske Betydning og derfor ønsker det bevaret i Kirken og underkastet den nødvendige Restauration, og Privatfolk have dernæst faaet overdrene Forestillinger om gamle Sagers Værdifuldhed derved at talrige, ofte ukyndige Samlere byde høje Priser for slige Genstande, medens Optøernes store Hær gennemstrejfer Landet for senere at sælge deres Varer til ublu Priser. At Nationalmuseets historiske Afdeling under disse Omstændigheder ofte i høj Grad har følt sig hæmmet i sin Virksomhed ved Mangel paa Midler, vil let forstås, naar det erfares, at den ordinære Bevilling jævnlig er medgaaet til Erhvervelsen af blot et enkelt typisk vigtigt og i kunsthistorisk Henseende værdifuldt Stykke. Mangt et saadant er, uden at Museet har kunnet